

NYÍLT LEVÉL GLATZ FERENC EGYETEMI TANÁRNAK!

Nézzen tükörbe... Professzor Úr!

„A magyarok krónikája” című 1996-ban kiadott könyvében így ír Ön, **a magyar őstörténet meghamisítója, idétlen, kaján gúnyral a magyarokról:** „A magyar embernek évszázadnyi időbe tellett, amíg a lovaglástól elgörbült lábával megtanulta az eke utáni egyenes testtartást, és leszokott arról, hogy gyönyörűségét lelje az asszonyok és a gyermekek lemészárlásában.”

Professzor Úr! Vegyen egy mély lélegzetet, és vegyen elő egy zsidó történelmi beszámolót, mondjuk a Bibliát, és nézzen bele abba a tükörbe jól tágra nyitott szemmel. Készüljön fel lelkileg, mert irgalmatlan, kőlelkű terroristák, horrorisztikus, kegyetlen, népiertő tömeggyilkosságairól szól. Olvassa figyelmesen! Saját fajzatának viselt dolgait írja ott. Szálljon magába, és ne próbáljon arról a népről, nemzetről hamis, becsmérő hangon írni, mely Önnek és mindenhol gyűlölt, elűzött, földönfutó fajtájának otthont adott!

Szégyellje magát ezért a hangnemért!

Tudott dolog, hogy a cári rendőrség még pihenés végett megállni sem hagyta őket, csak kitakarítsa mielőbb az országból. És akkor beomlottak az „intoleráns” magyarok földjére, és rárohadtak a magyarság fejére.

Hadd idézzem Önnek Kossuth Lajos szavait: *„Egész helységeket tudok Zemplénben, hol a szegény, földművelő nép nem magának, de a kortsmáros 'sidónak szánt, vet, arat. Ezen néptípusnak, kit vallásának különössége századok óta megtartott anélkül, hogy azon nemzetekkel, kiknek közepette, mint a növény tápláló nedvét elvonó gomba él, egybeolvadott vagy a nationalizmushoz csak egy gondolattal is közeledett volna.”*

Professzor Úr! Olvassa el Józsué hadvezér népiertő hadjáratát, ahol a történetíró büszkén számol be arról, hogy egyetlen élő lelket sem hagytak meg a zsidók Jerikóban. Ifjat, aggot, asszonyt, gyermeket kiirtottak. Sőt, még az állatokat is! Józsué 6:21. Csak egy ledér utcalányt és annak háznépét hagyták életben, mert az elrejtette a zsidó kémeket.

Vagy Ai városában tizenkétezer embert: férfiakat, asszonyokat, a város minden lakosát, gyermekeket is. Az utolsó szálig. Józsué 8: 24-26 Továbbá Makkeda, Libna, egész Kánaán Józsué 10:28-tól 11:14-ig

A történetíró minden város elpusztításának leírásakor büszkén megemlíti: „Egyetlen lelket sem hagytak életben.” Sehol! És az „egyetlen lelket sem” kifejezésbe beleérthető az asszonyok, gyermekek, terhes nők legyilkolása. Professzor úr! Érti ezt?!

Későbbi hadjárataikban is ez jellemezte a zsidókat. Gyilkoltak, öltek irgalom nélkül, még az anyjuk hasából is kivágták a magzatot, s a csecsemőket falhoz verték. Ők valóban gyönyörűségüket lelték „asszonyok és gyermekek lemészárlásában”. A humánus, istenfélő, büntetlen zsidók! *A választott nép, az Ön nemzete! Kik szerint minden más népfaj fölösleges ezen a földön.*

Nos, prof. Glatz, a zsidók nem voltak bűnös nemzet, mert nem voltak görbelábúak, mert nekik nem voltak lovaik, ugyebár. Nem kellett leszálljanak a lóról csak a számárról. Ők gyalog is ki tudtak irtani mindenkit az utolsó szálig: a csecsemőtől az agg öregemberig. Kevesebb önköltséggel, ugyebár. Ami a vérbeli zsidónál nagyon fontos!!!

A magyarok ilyent nem tettek! Biztos voltak köztük is kegyetlenek, mint bármely más nemzetben, de nem volt jellemző rájuk a zsidókhöz hasonló vérszomjas, barbár, undok, vadál-lati kegyetlenség. Vad kor volt, de abban a korban sem az ok nélküli pusztítás jellemezte őket. Nem irtották ki válogatás nélkül azokat a népeket, melyek jó szándékkal fogadták. (St Gallen)

Azokat sem, akik ellenálltak.

Tehát, mielőtt másra mutogatna, azelőtt nézzen a tükörbe, tisztelt(?) Glatz professzor úr, mert az Ön fajzatának sokkal kormosabb az orra, véresebb a keze, mint a földön bármelyik más nemzetnek! A népiertő zsidókhöz mérten a tatárok, törökök csak túlnépesedést szabályozó jótékonysági segélyszervezetnek minősülnének a történelmi értékrendben!

Hadrianus római császár Jeruzsálem köré egy 90 km. sugarú kört húzott, és utasítást adott ki, hogy ebbe a körbe zsidónak bemenni nem szabad.

Ha pedig ott kapják, bárki börtönbe vetheti őket. Hadrianus ezt hozta föl okként: „Ez az orgyilkos népség az emberi kultúra szégyene.” *No comment.* (Valószínű ezért van az Óbudai szigeten levő Hadrianus palotával szembeni ellenszenvük.)

És itt még nem szóltunk újkori népiertásaikról! Ilyen rosszindulatú, kaján, mocskolódó jellemzést írni egy magát történésznek tartó tanártól történelemkönyvbe – pimaszság. Mert, ha történésznek meri magát nevezni, akkor legyen tárgyilagos, indulatoktól mentes a régimúlt történéseinek megítélésében. Ellenkező esetben tegye le kezéből a tollat!

Remélem miután azt a szöveget leírta, és nyomtatásban viszontlátta, megnyugodva hajtotta ősmagyar-utálatban megőszült, kopasz fejét nyugalomra.

És itt egy másik idézet, olvassa figyelmesen, Professzor úr. 1910-ben, négy évvel az első világháború előtt, az *Alliance Israelité Universelle* az alábbi felhívással fordult tagjaihoz:

„Testvérek! Hittestvérek! Az egész földkerekségén nincs egyetlen darab föld sem, amelyet könnyebben leigázhatnánk, mint Galíciát és Magyarországot. E két országnak mindenképpen a miénknek kell lennie, mert számunkra ott a legkedvezőbbek a körülmények. Ti, zsidó testvérek, fáradozzatok minden erőtökkel azon, hogy mindkét országot teljesen birtokotokba vehessétek, fáradozzatok, hogy minden keresztényt elűzzetek és teljesen úrrá legyetek. Törekedjete, hogy mindent, amit ott még a keresztények birtokolnak, teljesen kezeitekbe vegyetek. Ha erre nem volna elegendő anyagi eszközötök, a párizsi szövetségünk minden erővel segíteni fog titeket. Erre a célra a szövetségünk máris gyűjtéseket rendez és az adományok váratlan bőséggel folynak be pénztárunkba azzal a céllal, hogy a galíciai és magyarországi területeket a galíciaiak és magyarok kezéből kiragadjátok és, hogy azok kizárólag zsidó kézre kerüljenek. Az egész világ tőkésai erre a célra nagy összegeket áldoznak, s egyesülnek, hogy ezt a célt legrövidebb idő alatt elérhessétek.”

Ehhez magyarázatot fűzni fölösleges.

És valakik Önt akarták magyar államelnöknek, minden magyarok képviselőjének a nagyvilág előtt! Még lidérces rémálomnak is szörnyű lenne! Önt, akinek a magyar őstörténet meghamisításától elgörbült lelke, szíve, elméje száz év múlva sem szokná meg az egyenes járást, gondolkodást.

Kizárólag a korát, de csak a korát megillető tisztelettel,

Kolumbán Sándor

Székelyudvarhely